

raade, saa at de Folk endelig kunne forstaa den, indtil Loven en Gang skal revideres.

Det er af væsentlig Betydning, at §§ 1 og 2 lægge Tilsynet med Bagerier i større Udstrækning end hidtil ind under Fabriktilsynet. Jeg tror, at det af forskellige Hensyn er særlig godt, at Fabriktilsynet faar det stærkest mulige Indseende med Forholdene i vore Bagerier. Jeg skal ikke sige noget som helst nedsættende om vore Bagerier. Men jeg er bleven angst og bange ved at læse en Betænkning fra det tyske Bagerforbund, som har ladet foretage en statistisk Undersøgelse af Bagerierne i Tyskland. Hvad der er fremkommet af Oplysninger om Ting, som gaa i Svang i Bagerierne der, ogsaa i Retning af Urenlighed, er frygteligt. Jeg vil haabe, at det ikke, endog blot tilnærmelsesvis, skulde være saa galt her i Landet. Jeg tror det ikke. Men da det her drejer sig om Steder, hvor vore Næringsmidler tilberedes, og da man ikke tør vente, at Sundhedspolitiet i saa stor Udstrækning, som det maaske gør det overfor andre Virksomheder, f. Eks. Slagterbutikker, indfinder sig i Bagerierne, tror jeg, det er et Gode ved denne Lov, at den slaar fast, at Fabriktilsynet skal staa i direkte Forbindelse med Bagerier. Der staar i § 2, at ethvert Bageri, der benytter anden Hjælp end Mesteren selv eller hans paarørende, skal gøre Anmeldelse til Fabriktilsynet. Derved tør man betragte det som givet, at Fabriktilsynet skal have et stadigt Indseende med de paagældende Bagerier.

Den meget omfattende og vigtige § 4 omhandler unge Menneskers Arbejde i Bagerierne. Hvorvidt de, som nævnt, ville være fuldkommen i Stand til at nyde det Gode af Loven, som sikkert har været Hensigten dermed, skal jeg lade staa hen. Jeg tror, der maa foregaa et intensivt Oplysningsarbejde, inden de lære at bruge Loven, men det maa nærmest blive deres Sag, hvem Loven angaar, at skaffe oplyst, hvad Loven indeholder, og i øvrigt hjælpe sig ved Forespørgsler til Arbejdsraadet eller Ministeriet.

I § 5 er der fastsat et saakaldet Fridøgn. Det er for de Kommuner Vedkommende, for hvilke Fridøgnet fastsættes, af noget problematisk Betydning. Der fastsættes kun et Fridøgn af 24 Timer for Københavns og Frederiksberg Kommuner, men jeg gør opmærksom paa, at der har man allerede ved den faglige Organisation været i Stand til at gennemføre Fridøgn,

og jeg gaar ud fra, at det overholdes. Det er naturligvis altid godt, at man faar Lovhjemmel for, hvad der saaledes er vundet af Resultater i det praktiske Liv, saa at den, der eventuelt vil knibe udenom, kan faa Loven holdt op for Ansigtet og faa at vide, at nu er det fastsat ved Landslov. Selv om det, der er givet Bagerierne udenfor København, ikke i sig selv er overmaade stort, nemlig kun en Arbejdstid af 16 Timer fra Søndag Middag til Mandag Morgen, erkender jeg, at det er et Fremskridt fra de nuværende Forhold. Jeg hilser derfor dette Fremskridt med Glæde, men naturligvis med den Tanke, at Fremskridtet maa skærpe Appetitten hos dem, der ere beskæftigede i Bagerier, og at man, naar Loven skal revideres, vil være naaet saa langt, at man er i Stand til ogsaa for deres Vedkommende at fastsætte et obligatorisk ugentligt Fridøgn. Det er beklageligt, at man har ment at maatte beskære dette Fridøgn med 3 Timer, saa at man kan anvende de unge Mennesker, der bliver Tale om, 3 Timer af deres Fridøgn til visse Arbejder, bl. a. til Rengøring. Jeg vil haabe, at Arbejdsgiverne i Bagerifaget maa være mere humane end dette Lovforslags Bestemmelser; jeg synes ogsaa, at naar der nu er fastsat 16 Timers Arbejdsfrihed i en hel Uge for de unge Mennesker udenfor København og Frederiksberg, bør almindelig Humanitet sige, at disse 16 Timer ikke paa nogen Maade bør indskrænkes ved det ene eller andet Arbejde.

Jeg tillader mig i denne Forbindelse at stille en Forespørgsel til den højtærede Minister: Jeg antager, at Svaret er givet, men jeg tror, det kan være godt at faa det erklæret fra Ministerbordet. Der er i § 5 først Tale om et Fridøgn af 24 Timer og dernæst for Kommuner uden for København og Frederiksberg om en Arbejdsfrihed fra Kl. 12 Søndag Middag til Mandag Morgen Kl. 4. Jeg gaar ud fra, at naar der i det næstsidste Stykke af § 5 er Tale om de 3 Timer, i hvilke der kan paalægges Arbejde til Surlægning osv., er der udelukkende tænkt paa Fridøgnet paa de 24 Timer og ikke samtidig paa de 16 Timers Arbejdsfrihed for Bagerierne i Kommuner uden for København og Frederiksberg. Jeg gaar som sagt ud fra, at dette er givet, men jeg tror dog, at det er af Betydning, om den ærede Minister vil erklære, at Bestemmelsen er saaledes at forstaa.

Efter Lovforslagets § 6 kunne de for Københavns og Frederiksberg Kommuner gældende Forskrifter efter Indstilling fra